

HAKAN BIÇAKCI • Otel Paranoya

HAKAN BIÇAKCI 1978'de İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra 1996 yılında üniversite eğitimi için Ankara'ya gitti. 2001'de Bilkent Üniversitesi İktisat Bölümü'nü bitirerek İstanbul'a döndü. İlk romanı *Romantik Korku* 2002'de yayımlandı. Çeşitli dergi ve gazetelerde edebiyat, sinema, popüler kültür konulu yazıları yayımlandı. *Apartman Boşluğu* Arnavutçaya (2009), Arapçaya (2010), Bulgarçaya (2011), İngilizceye (2012), Romenceye (2013) ve Çinceye (2015); *Karanlık Oda* İtalyancaya (2015); *Boş Zaman* Bulgarçaya (2016) çevrildi. Yayımlanmış kitapları: *Romantik Korku* (roman, 2002), *Rüya Günlüğü* (roman, 2003), *Boş Zaman* (roman, 2004), *Bir Yaz Gecesi Kâbusu* (öykü, 2005), *Apartman Boşluğu* (roman, 2008), *Karanlık Oda* (roman, 2010), *Ben Tek Siz Hepiniz* (öykü, 2011), *Doğa Tarihi* (roman, 2014), *Hikâyede Büyük Boşluklar Var* (öykü, 2015).

BERAT PEKMEZCİ 1986 İstanbul doğumlu. 2008 yılında Marmara Üniversitesi Grafik Bölümü'nü bitirdi. Çeşitli reklam ajansları ve dergilerde illüstratör ve sanat yönetmeni olarak çalıştı. İlk çizgi roman çalışmaları *Dumankara*, *Hayat Bir Yangındı* (İletişim, 2013) albümünde yayımlandıktan sonra Levent Cantek ile *Emanet Şehir* (İletişim, 2014), *Uzak Şehir* (İletişim, 2015) grafik romanlarını hazırladı. Halen İstanbul'da illüstratör/tasarımcı olarak çalışıyor.

İletişim Yayınları 2414 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 410

ISBN-13: 978-975-05-2126-3

© 2017 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2017, İstanbul

EDİTÖR Levent Cantek

DİZİ TASARIMI Suat Aysu

KAPAK VE SAYFA TASARIMI Berat Pekmezci

DÜZELTİ Aybars Yanık

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212. 613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

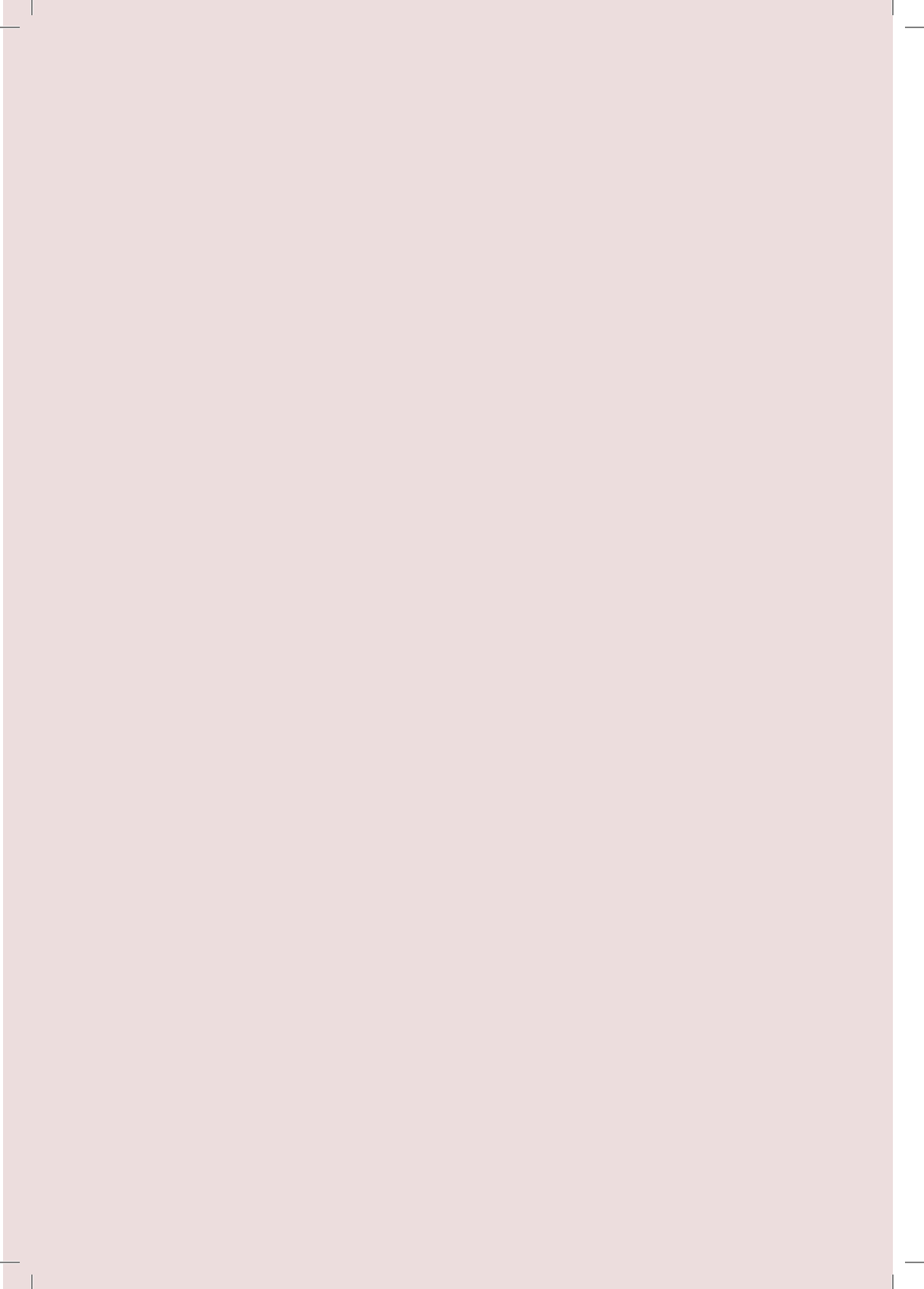
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

HAKAN BIÇAKCI
**Otel
Paranoya**

Resimleyen
BERAT PEKMEZCİ

iletişim

*“Otel California’ya hoş geldiniz
Ne hoş bir yer, ne hoş bir yer...”
Eagles*

Tuhafliklar dördüncü gün başladı. Tuhaflikların genel seyirinin aksine gündüz. Hatta sabah kahvaltısında. Her şey bununla kalsa manasız bir acayiplik olarak unutulup gitmeyi hak edecek türden bir vakaydı. Ancak devamında olup bitenlerle birlikte düşünüldüğünde, her şeyin başlangıcı olduğu ortadaydı.

I

Bir hafta önce havanın ne güzel ne de kötü olduğu yarı parlak, gri bir sabah giriş yaptım otele. İlk dikkatimi çeken, içerinin havasızlığı oldu. Kahve tonlarında, ağır mobilyalarla döşenmiş, zevksiz denebilecek resepsiyondaki seyrek sarı saçlı, mavi gözlü, siyah gömlekle görevliyle selamlaştık. Boş oda vardı. Oda kalmayacak cinsten bir müessese değildi zaten. Ne yeri cazipti ne mimarisi ne başka bir şeyi. Civarında işi olmayanın işinin olmayacağı bir yer... Seyrek saçlı görevli eğilmiş anahtar ararken gözüm arkasındaki küçük televizyona kaydı. Sevimli bir köpeğin başrolde olduğu bir çocuk filmi vardı. Altın rengi bakımlı köpek, ağzında gazeteyle bir yerlere koşturuyordu. Televizyonun hemen üstündeki rafta bir sürü kaset vardı. Yan yana, üst üste yığılmış müzik kasetleri... Resepsiyondaki doğrulup 603 numaralı anahtarı uzattı. Burnuma ağır, kötü bir koku geldi adamdan. Ufacık oteldeki oda numaramın üç haneli olmasına bir anlam veremedim. Belki de numaralar 600'den başlıyordu. Kocaman, siyah sırt çantamı omzuma takıp koridora yöneldim.

"Çantanızı unuttunuz beyefendi."

Çantam omzumda değildi. Resepsiyon masasının önünde yerdeydi. Kocaman bir karaltı. Kafa kalmadı ki. Dalgınlığımdan dolayı acı çeker bir ifadeyle dönüp aldım. Resepsiyondakinin rahatsız edici, buz mavisi bakışlarını görmezden gelerek omzuma takıp dar ve aydınlatması yetersiz koridora yöneldim. Yerde sütlü kahve renginde, ince uzun, yıpranmış bir halı vardı. Duvarlar yarıya kadar ahşap kaplamaydı. Gerisi yeşille gri arası çirkin bir beton. Koyu renkli kapılar yan yana dizilmişti. 600, 601, 602 ve 603. Orta büyüklükte, küf kokulu bir oda. Çantamı iki kişilik yatağa sallayıp otelin bahçesine bakan gıcırtilı pencereyi açtım. İçeride pek eşya yoktu. Şöyle bir etrafa baktım: Yatak, iki başucu, dalgalarla boğuşan yelkenli resmi, ahşap set üzerinde küçük televizyon, daracık kapılı dolap, iki koltuk, sehpa, tuvalet kapısı.

Yan odadan konuşma sesleri geliyordu. Belli belirsiz. Konuşmalar bağrıışmalara dönünce duvara yaklaşım dinledim. Konusunu anlayamadığım bir kadın-erkek kavgası. Birbirlerine hakaret yağdırıyorlardı. Seslerini bastırsın diye televizyonu açtım. Altın rengi bakımlı köpek, ağzında gazeteyle bir yerlere koşturuyordu. Az önce resepsiyonda gördüğüm sahne. Ne daha öncesi ne daha sonrası... Bunu tuhaflık olarak kabul etmedim. Yataktaki çantamı açıp ağır ağır yerleşmeye başladım.

